БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ЖАЛБИ
02-02-2022
JN2-02-07-1-1118-9/20

Broj: S1 3 U 036137 20 U
Sarajevo, 24.01.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednik vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja MI „Trivas" d.o.o. Prnjavor, kojeg zastupa punomoćnik Ostoja Kremenović, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1118-7/20 od 04.06.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 24.01.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-02-07-1-1118-7/20 od 04.06.2020. godine se poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi,Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-1118-7/20 od 04.06.2020. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 02/2-105-14-4987 od 10.04.2020. godine, ugovornog organa MH ERS MP a.d. Trebinje ZP Rudnik i Termoelektrana a.d. Gacko, u postupku javne nabavke polutrajnih toplotno obrađenih kobasica i odbijen je zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka, kao i troškovi pravnog zastupanja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava, povrede pravila postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe navodi da je tuženi pogrešno tumačio diskreciono pravo ugovornog organa propisano odredbom člana 60. ZJN, da traži produženje važenja ponuda. Ističe da je citiranim članom propisano

da ponuda treba da bud validna 90 dana od krajnjeg roka za podnošenje ponuda, a da je u konkretnom postupku rok za podnošenje ponuda bio 05.12.2019. godine, rok validnosti ponuda je istekao dana 06.03.2020. godine, a ugovorni organ je odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača donio dana 10.04.2020. godine, odnosno 36 dana nakon isteka roka važenja ponuda. Navodi da ugovorni organ nema uvjerljivo opravdanje zašto odluku nije donio u roku propisanom odredbom člana 70. stav 1. ZJN, tj. u u roku koji je TD određen kao rok važenja ponuda, a najkasnije u roku od 7 dana od isteka roka važenja ponuda. Ukazuje da se tuženi nije izjasnio na žalbene navode u pogledu činjenice blagovremenosti donošenja odluke o izboru. Navodi da je ovakvim postupanjem ugovorni organ povrijedio opće principe iz člana 3. ZJN. Smatra da ugovorni organ vjerovatno ni u narednom periodu ne bi donio odluku da se tužitelj nije interesovao za postupak, te ukazao da je dana 06.03.2020. godine istekao rok važenja ponuda i samoinicijativno ga obavijestio da produžava rok važenja svoje ponude. Ističe da je pogrešan zaključak tuženog da obzirom da nije zahtijevao produženje važenja ponuda, samo ugovorni organ snosi rizik. Smatra pogrešan zaključak da tužitelj nema nikakvih štetnih posljedica zbog postupanja ugovornog organa, odnosno da ne zatraži produženje roka važenja ponuda, jer bi u slučaju da najpovoljniji ponuđač ne pristane na produženje roka, tužitelj bi stekao uslove za zaključenje ugovora. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i premet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatarjej žalbi BiH, Filijala Banja Luka je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ MH ERS MP a.d. Trebinje ZP Rudnik i Termoelektrana a.d. Gacko pokrenuo postupak javne nabavke polutrajnih toplotno obrađenih kobasica, za koji je obavještenje o nabavci broj:825-1-1-506-3-509/19 od 18.11.2019. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon okončanog postupka dana 10.04.2020. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 02/2-105-14-4987. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjm odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da sama činjenica da je period validnosti ponuda istekao ne znači da se ista ponuda ne razmatra u daljem toku postupka.

Po ocjeni ovog vijeća, osporena odluka dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

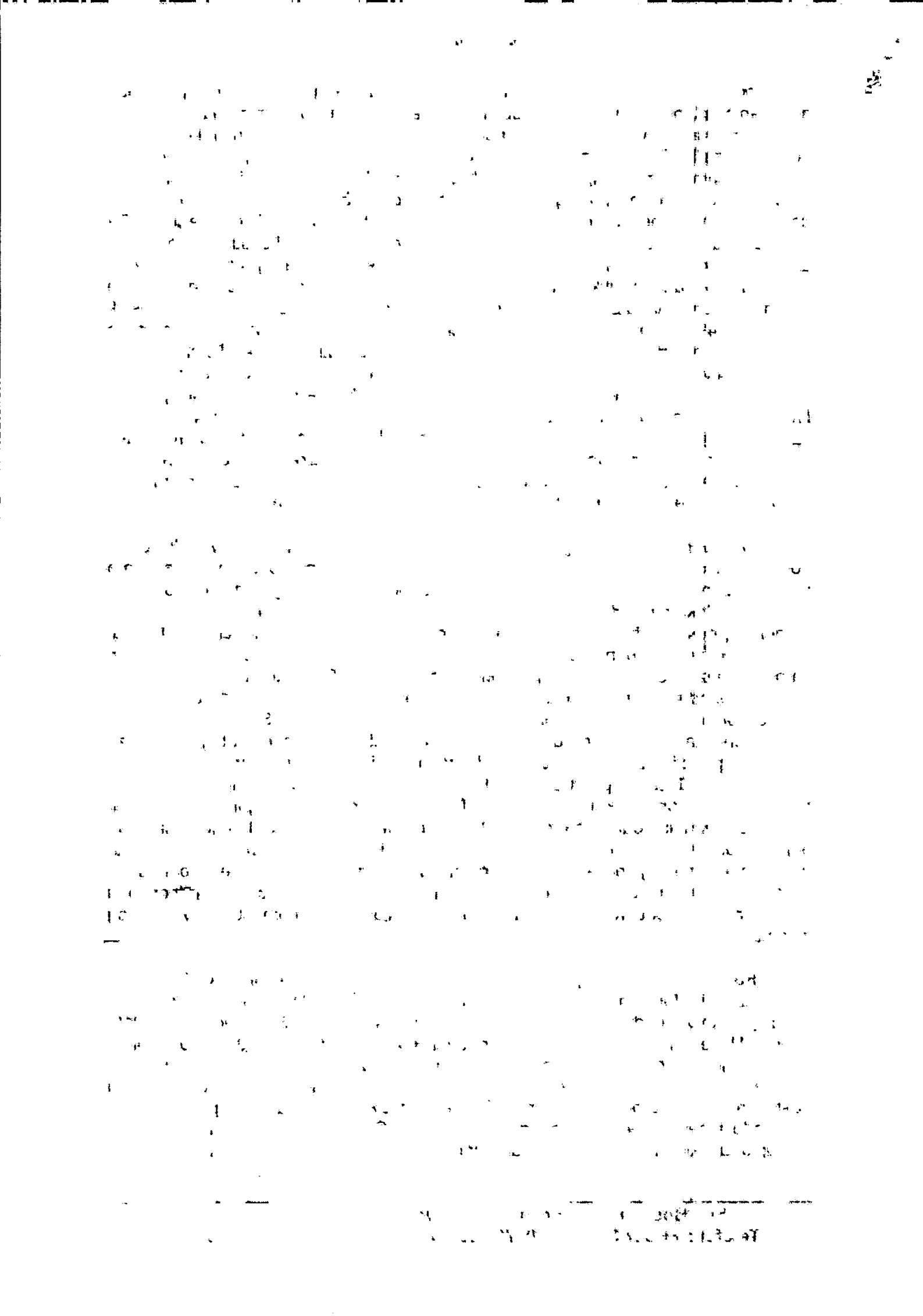
Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 87/13) uspostavlja sistem javnih nabavki, prava, obaveze i dužnosti učesnika u postupku javnih nabavki u cilju da se poduzmu sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim dobavljačima, uz ostvarenje jednakog tretmana, nediskriminiranja i transparentnosti (čl. stav 1. tačka b), citiranog zakona). Ovo znači da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego da i bude izabran kao najpovoljnjiji ponuđač. Također,

jedan od osnovnih principa Zakona o javnim nabavkama jeste jasno i precizno definiranje kriterija za učešće, potrebnih dokaza i drugih uslova javne nabavke. Ovo podrazumijeva obavezu svakog ponuđača da u skladu sa traženim kriterijima i dokazima za kvalifikaciju iz tenderske dokumentacije dokaže da njegova ponuda u svakom segmetu zadovoljava tražene kvalitete po kvantitetu, kvalitetu i tehničkim karakteristikama. Ugovorni organ treba da jasno definira svoja očekivanja u pogledu usluga, roba ili radova, njihov obim, veličinu, kvalitet, uvjete izvršenja i dr. Za opisivanje uslova za kvalifikaciju javnih nabavki ugovorni organ koristi odredbe člana 22-26. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj: 49/04 do 87/13) kojim su propisana kvalifikacija, selekcija i diskvalifikacija. Kvalifikacija ponudjača se odredjuje prema članu 22. do 26. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 49/04 do 87/13), i veže se isključivo za ponudjačevu sposobnost da učestvuje u postupku, a koja se ispituje isključivo u fazi postupka kojom se vrši ocjena ponuđačeve sposobnosti u prednje navedenom smislu. Ponuda se smatra prihvatljivom kada je podnese kvalifikovan ponudjač, koji je dokazao ličnu, pravnu, finansijsku i tehničku sposobnost i kada ponuda sadržava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje navodi ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, a što se provjerava kompararirajući obavezne tehničke, količinske i druge specifikacije koje su unaprijed utvrdjene, pa se shodno tome, samo ponude koje se smatraju prihvatljivim smatraju relevantnim za drugu fazu postupka javne nabavke-fazu bodovanja.

Osnovano tužitelj prigovara da je u konkretnoj javnoj nabavci došlo do povrede Zakona o javnim nabavkama, Naime, odredbom člana 60. stav 1. Zakona o javnim nabavka propisano da period važenja ponude određuje ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji. Period važenja ne može biti kraći od roka navedenog u tenderskoj dokumentaciji, ali ugovorni organ ne može utvrdi rok kraći od 30 dana. Ako ponuđač u ponudi ne navede period njenog važenja, smatra se da ponuda važi za period naznačen u tenderskoj dokumentaciji. Stavom 2. citiranog člana propisano je da u periodu važenja ponude, ugovorni organ može zahtijevati od ponuđača, u pisanoj formi, da produži period važenja do određenog roka. Svaki ponuđač ima pravo odbiti takav zahtjev i u tom slučaju ne gubi pravo na povrat garancije za ozbiljnost ponude. Iz navedenog slijedi jasan zaključak da ugovorni organ može tražiti od ponuđača da produže period važenja svoje ponude, ali samo prije isteka roka važenja ponude koji je propisan tenderskom dokumentacijom i ponudom ponuđača. Nadalje, odredbom člana 70. stav 1. ZJN propisano je da ugovorni organ donosi odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača ili odluku o poništenju postupka nabavke u roku koji je određen u tenderskoj dokumentaciji kao rok važenja ponude, a najkasnije u roku od sedam dana od dana isteka važenja ponude, odnosno u produženom periodu roka važenja ponuda, u skladu s članom 60. stav 2. ovog zakona.

Kako to iz stanja spisa proizlazi ugovorni organ je u dijelu G tenderske dokumentacije, tačkom 1.4. propisao da ponuda treba da bude validna 90 dana od krajnjeg roka za podnošenje ponuda, koji je u konkretnoj nabavci bio 05.12.2019. godine. Navedeno nadalje znači da je rok validnosti ponuda bio 06.03.2020. godine, te da je ugovorni organ bio u obavezi da do 06.03.2020. godine, odnosno najkasnije 7 dana nakon donese odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača ili odluku o poništenju postupka, te da u u periodu važenja ponude zahtijeva od ponuđača, u pisanoj formi, da produži period važenja do određenog roka. Obzirom da ugovorni organ nije postupio u skladu sa citiranim odredbama, te je odluku o izboru najpovoljnijeg

ponuđača donio 10.04.2020. godine, odnosno 36 dana nakon isteka važenja ponuda, to je pogrešan zaključak tuženog da je ovakvo postupanje ugovornog organa pravilno. Naime, tuženi pogrešno tumači da je diskreciono pravo ugovornog organa da li će tražiti produženje roka važenja ponude u situaciji kada namjerava donijeti odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, a isto nije u mogućnosti učiniti u periodu prvobitnog važenja ponuda. Ovo vijeće ukazuje da je kod važenja ponude bitno da se ispoštuje rok važenja koji je zahtijevao ugovorni organ, te da ponude važe u momentu donošenja odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača.

U konačnici to podrazumijeva da je u osporenom rješenju pogrešno primjenjen materijalni propis, a činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno. Obzirom na izloženo, ovaj sud je tužbu tužitelja uvažio, osporeno rješenje u pobijanom dijelu poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje. U ponovnom postupku tuženi će postupiti po naprijed navedenim uputama ovog suda, utvrditi odlučne činjenice i donijeti odgovarajuće rješenje.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka ovaj Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknadu troškova ovog spora, a koji se sastoje od naknade za sastav tužbe i od naknade za zastupanje tužitelja, uz troškove PDV-a. Na koncu, tužitelju pripada pravo na naknadu troškova koje je imao u ovom upravnom sporu, jer je njegova tužba uvažena i osporeno rješenje poništeno, što znači da je tužitelj uspio u ovom sporu, pa je tužena dužna tužitelju da naknadi troškove upravnog spora. Naknada za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određena je u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03). Odluku o troškovima postupka Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 877,50 KM, koje je isti iskazao u tužbi, obzirom da su troškovi izazvani postupanjem tužene, te troškove dosudio primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 127,50, uzimajući u obzir da je punomoćnik tužitelja dostavio dokaz da je obaveznik PDV-a.

Slijedom svega navedenog sud je odlučio kao u izreci primjenom člana 34. stav 2. a u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

